

Bakmaya Bakmak

– Durdu ŞAHİN · 03 Ekim 2011

Bakmak gerek.

Bakan değil gören gözlerle.

İleriye, daha ileriye, en ileriye iri gözlerle.

İbret için, insanlık için, gelecek için, gerçekler için; gerçeklerin hatırına...

İyi görebilmek, güzele vakıf olabilmek; önce bakmakla bakımsızlıktan kurtulur. Bakmak, bakabilmek, güzel görmek, güzeli görmek hedefine endekslı bakmak; gözün gücünü yenilemektir. Göz minderini gönlün gör dediği yere sermektir.

Bakanlar değil elbette önemli olan. Bakanlar değil elbette çok baktığı halde hiçbir şey görmeyen...

Baka baka bakan gözlere zarar olanlarla, bakmaya bakmaya gözün kredisini düşürenlerle, baktığı yere acı, ızdırap fideleyenler, kin, husumet tohumu saçanlarla işimiz yok bizim.

Bizim işimiz, sevdamız, tebrik ve teşekkürümüz; baktığı yerde çiçek olup açanlara... Gözde demleyip biriktirdiği aydınlık ile temiz gönüllere ışık ve fer olan gönül erlerine bu yürek okuntumuz

Yüreği olanlara, yürekli olanlara, yürekten konuşup yazanlara hayranlığımız. Yürekten gelen yüklü duygularla bakan ve baktığı denizlerde deniz feneri olmayı başaran, başları dik, alınları açık, yüzleri üzerinde gülücükler gül mührü oluşturanlara, sempatimiz.

Bakmak, göz ucuyla acemice turlamak değil görünen mekânı.

Bakmak, kırtmak, sırtmak değil karanlık bakışlarla.

Bakmak, kıraç topraklara dönmüş, ölçülerinin ökçeleri düşmüş, aklının astarı yırtılmış, kulağı ile dinleye dinleye yüreğini unutmuş, kimliğine, kişiliğine haysiyetsizlik lekesi bulaşmış derinliği olmayan fikirleri eline, yüzüne sıvamış silik şahsiyetlere yöneltmek değildir gönül projektörünü.

Bakmaya bakmak gerekti haliyle.

Baktık.

Siz de bakın efendim! Bakın bakalım bakmakla ilgili neler göreceksiniz.

Durdu ŞAHİN